Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā F-132/07 *Strack*/Komisija 2011. gada 30. martā iesniedza *Guido Strack*

(Lieta T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Guido Strack* (Ķelne, Vācija) (pārstāvis — *H. Tettenborn, Rechtsanwalt*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā F-132/07 un lietu izspriest saskaņā ar prasītāja prasījumiem;

— atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2009. gada 17. septembra rīkojumu lietā F-132/07 tiktāl, ciktāl ar to noraidīts prasītāja pieteikums taisīt aizmugurisku spriedumu;

— atcelt Civildienesta tiesas lēmumus, ar kuriem vispirms pirmajai palātai nodotā lieta F-132/07 vēlāk tika nodota otrai palātai;

— atcelt Komisijas 2007. gada 23. jūlija lēmumus, kā arī klusējot pieņemtos 2007. gada 9. augusta un 2007. gada 11. septembra lēmumus un 2007. gada 9. novembra lēmumus tiktāl, ciktāl ar tiem ir noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzēja 2007. gada 9. aprīļa, 2007. gada 11. maija un 2007. gada 11. oktobra lūgumi izsniegt atļauju publiskot dokumentus (visos atbilstošajos juridiskajos aspektos, it īpaši Civildienesta noteikumu 17. pantu, 17a. pantu 19. pantu un 24. pantu, kā arī attiecīgos noteikumus autortiesību un datu aizsardzības jomā) un pret (iepriekšējiem) komisāriem un Komisijas ierēdņiem vērsto sūdzību iesniegšanu;

— piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzību vismaz 10 000 EUR apmērā par kaitējumu veselībai un morālo kaitējumu, kas prasītājam nodarīts ar atceļamajiem lēmumiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;

— turklāt prasītājs, norādīdams uz atbilstošo pastāvīgo Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, prasa zaudējumu atlīdzību vismaz 2 000 EUR (kuras precīzu summu noteikt ir Tiesas ziņā) apmērā pārmērīgi ilgas tiesvedības dēļ.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divdesmit pamatus.

— Ar šiem pamatiem tostarp tiek pārmests: iestādes, kas pieņēmusi pārsūdzētos lēmumus, nekompetence, prettiesisks pieteikums taisīt aizmugurisku spriedumu noraidījums, Komisijas piešķirto termiņu pagarinājumu nelikumība, lietas neapvienošana, kā noteikts, ar citām lietām pušu starpā, kļūdains faktu izklāsts sagatavojošā tiesas sēdes ziņojumā un pārsūdzētajā spriedumā, referenta neobjektivitāte, Tiesas valodu regulējuma neievērošana un apelācijas sūdzības iesniedzēja diskriminēšana valodas dēļ, kā arī tiesvedības dokumentu netulkošana.

— Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nepietiekami pamatojusi savu spriedumu. Šādi tas ir noticis, ņemot vērā Civildienesta noteikumu 11., 17., 17a., 19. 25. un 90. un turpmāko pantu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6., 10. un 13. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11., 41., 47. un 52. panta interpretāciju un piemērošanu.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. maijā — Austrija/Komisija

(Lieta T-251/11)

(2011/C 232/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvis — *C. Pesendorfer*, pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 8. marta C(2011) 1364, galīgā redakcija, par Austrijas valsts atbalstu Nr. C 24/2009 enerģētikas ziņā intensīviem uzņēmumiem saskaņā ar ekostrāvas likumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Pirmais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — valsts atbalsta neesamība

Prasītājas skatījumā Austrijas ekostrāvas likuma (*Österreichisches Ökostromgesetz*, turpmāk tekstā — "ÖSG"), *BGBL. I*, Nr. 114/2008, 22. panta c) punktā paredzētais izmaksu ierobežojums enerģētikas ziņā intensīviem uzņēmumiem tāpēc, ka nav pozīcijas "valsts līdzekļi", neesot valsts atbalsts.